

at Frederikshavns Havn ogsaa kan glide igjennem. Det er særdeles tilfredsstillende, at det kan ske.

Golstein: Jeg syntes, at jeg fik det Indtryk af det ærede Medlems Foredrag, at han havde en Hjerteforg, som navnlig kunde udtrykkes derved, at han ikke gjerne saa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) og jeg vare blevne enige i denne Sag. Det ærede Medlem bestræbte sig, synes jeg, meget mere, end det med Billighed kunde forlanges, paa at gjøre Sit til, at vi kunde blive uenige. Jeg tror nu ikke, at det vil lykkes det ærede Medlem, og jeg overlader ham til hans Bestræbelse i den Retning. Jeg vil slet ikke imødekomme ham paa dette Omraade; jeg glæder mig tværtimod alsiid over, naar der findes Enighed, og Splittelsestendenserne overlader jeg til dem, der have Lyst til saadanne. Jeg skal her ikke komme ind paa alle de store politiske Betragtninger, som det ærede Medlem forbandt med denne Udvilling. Storpolitik forstaar jeg mig slet ikke paa, og den laa aldeles ikke for i Frederikshavns-Udvalget; der havde vi aldeles ikke med den Slags at gjøre. Saadant Noget ligger høit over vor Horizont, det har det ærede Medlem alene havt Interesse for, jeg — det maa jeg tilstaa — erklærer mig renonce deraf. Jeg bad kun om Ordet, for at svare paa et Par faktiske Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, og jeg haaber, at jeg snart skal tilfredsstille ham. Det ærede Medlem mente nemlig, at Lovforslaget var dræbt, umuliggjort. Det er det ikke, der er formelt ikke Noget i Veien og vilde ikke have været Noget i Veien for at fremme Lovforslaget alligenel; men Udvalget har ikke fundet nogensomhelst fornuftig Grund dertil, og derfor har det været enigt om at lade det være, da det ikke behøvedes. Vi have — navnlig for Tiden — saa Meget at bestille i Udvalgene, at der maa spares paa Kræfterne, og jeg veed ikke, hvorfor vi skulde sidde og arbejde paa et Lovforslag, hvor Alt allerede var besørget; det var der ingen Anledning til, og der er ikke slet noget formelt Uhørt, noget konstitutionelt Horribelt, som at vi skulde have dræbt et Lovforslag, for at sætte Noget ind i Tillægsbevillingsloven. Lovforslaget er ikke dræbt. Det ligger i Udvalget, og Udvalget eksisterer; men det er blevet enigt om ikke at virke mere. Denne Beslutning har Udvalget fattet, og den er uigjensindelig; det vil aldrig mere blive samlet. Dernæst nærrede det ærede Medlem nogen Frygt for, at denne Bevilling her skulde vise sig umulig, idet der manglede en Bevilling paa næste Mars Finantslov. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at denne lille Bevilling meget godt kan komme til at staa paa næste Mars Finantslov. Det er der ikke det Mindste i Veien for, thi Finantsloven har jo ikke været til 3die Behandling, og jeg antager, at der er Sandsynlighed for, at vi ogsaa maa optage en

Sum paa næste Mars Finantslov, for at Ministeren, naar den Tid er udløben, da han kan bruge Tillægsbevillingsloven, kan fortsætte Arbejdet paa Frederikshavns Havn, saasnart næste Mars Finantslov bliver færdig, og det antager jeg vil ske meget snart. Jeg er enig med det ærede Medlem i en enkelt af hans Betragtninger over Finantsloven, nemlig at det kommer ikke os ved, om den bliver færdig eller ikke; dette har heller ikke været Motivet til at sætte denne Bestemmelse ind, og jeg har ikke nævnet dette med et Ord. Naar det ærede Medlem nærer Frygt for, at vi ikke skulde saa nogen Finantslov, finder jeg dette aldeles mærkværdigt, da jeg ikke veed, hvorfra det ærede Medlem har det. Det er kun Hensynet til at fremme dette Lovforslag hurtigt og dog at holde Budgetterne upsplittede eller hele, der har foranlediget os til at sætte Bevillingen paa Tillægsbevillingsloven, hvorved vi naae en meget hurtig Fremme af Sagen, meget hurtigere end ved et særligt Lovforslag, der jo maatte vente, til Finantsloven var bleven færdig. Tillægsbevillingsloven er jo flere Hefte hoveder forud for Finantsloven, og naar den kommer ud først i April, vil den sætte Ministeriet istand til at fremme alle Arbejder langt hurtigere end Finantsloven. Jeg tror derfor, at de konstitutionelle Betænkeligheder, det ærede Medlem har havt, ere fuldstændig unotiverede. Hvis det ærede Medlem havde holdt sig til min Motivering: Hurtig Fremme af Sagen og saavidt mulig ikke udskyde Noget af de samlede Bevillingslove, vilde han have erkjendt, at der ikke var nogensomhelst Grund til at frygte, at her skulde ske noget høit; det gjør der slet ikke. Da imidlertid det ærede Medlem i Realiteten er enigt med Udvalget og selv vil stemme for Lovforslaget, skal jeg ikke opholde Sagen videre, men kun berolige det ærede Medlem med, at der ikke er den Fare ved den ustyldige lille Linie, som jeg har tilladt mig at foreslaa, som han mente.

Schon: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Golstein), at han tager ganske feil, naar han mener, at der kan være Anledning til paa Finantsloven 1882—83 at optage endnu et Belsøb, thi det maa erindres, at det Belsøb, som

Rettelser.

Sp. 1551—52, S. 15 f. n.: „41,515 — 30 —“, læs: „41,515 — 39 —“.

— 1559—60, S. 7 f. o.: „2,766,531 Kr. 49 Ø.“, læs: „2,788,754 Kr. 33 Ø.“.